

EØS-ORGANER

EØS-KOMITEEN

RÅDSFORORDNING (EF) nr. 21/2004

2008/EØS/14/01

av 17. desember 2003

om opprettelse av et system for identifikasjon og registrering av sauer og geiter og om endring av forordning (EF) nr. 1782/2003 og direktiv 92/102/EØF og 64/432/EØF(*)

RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 37,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen,

under henvisning til uttalelse fra Europaparlamentet⁽¹⁾,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁽²⁾, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I henhold til artikkel 3 nr. 1 bokstav c) i rådsdirektiv 90/425/EØF av 26. juni 1990 om veterinærkontroll og avlskontroll ved handel med visse levende dyr og produkter innenfor Fellesskapet med sikte på gjennomføring av det indre marked⁽³⁾ skal dyr beregnet på handel innenfor Fellesskapet være identifisert i samsvar med kravene i Fellesskapets regelverk og være registrert på en slik måte at det er mulig å fastslå hvilken driftsenhet, sentral eller organisasjon de stammer fra eller har passert gjennom. Disse identifikasjons- og registreringsystemene skulle før 1. januar 1993 utvides til også å omfatte forflytning av dyr innenfor hver enkelt medlemsstats territorium.
- 2) I henhold til artikkel 14 i rådsdirektiv 91/496/EØF av 15. juli 1991 om fastsettelse av prinsippene for organisering av veterinærkontrollene av dyr som innføres til Fellesskapet fra tredjestater, og om endring av direktiv 89/662/EØF, 90/425/EØF og 90/675/EØF⁽⁴⁾ skal identifisering og registrering fastsatt i artikkel 3 nr. 1 bokstav c) i direktiv 90/425/EØF, bortsett fra for slaktedyr og registrerte dyr av hestefamilien, foretas etter at nevnte veterinærkontroller er utført.
- 3) Regler for identifikasjon og registrering særlig av sauer og geiter er fastsatt i direktiv 92/102/EØF⁽⁵⁾. Når det gjelder sauer og geiter, har erfaringen, og særlig munn- og klovsykekrisen, vist at gjennomføringen av direktiv

92/102/EØF ikke har vært tilfredsstillende, og at det er behov for forbedring. Det er derfor nødvendig å fastsette strengere og mer spesifikke regler, slik det allerede er gjort for storfe i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1760/2000 av 17. juli 2000 om opprettelse av et system for identifikasjon og registrering av storfe⁽⁶⁾.

- 4) Slik Fellesskapets regelverk er utformet, særlig forordning (EF) nr. 1760/2000, viser begrepene dyreholder og driftsenhet i vanlig bruk ikke til veterinærpraksiser eller dyreklinikker. Med henblikk på å gjøre regelverket mer leselig bør betydningen av disse begrepene defineres tydeligere.
- 5) Direktiv 92/102/EØF bør derfor endres slik at det fastslås tydelig at storfe allerede er unntatt fra direktivets virkeområde, og at sauer og geiter også skal unntas.
- 6) Rådsdirektiv 64/432/EØF av 26. juni 1964 om dyrehelseproblemer ved handel med storfe og svin innenfor Fellesskapet⁽⁷⁾ bør også endres for å ajourføre henvisningene i direktivet til bestemmelsene i Fellesskapets regelverk for identifikasjon av de aktuelle dyreartene.
- 7) I 1998 lanserte Kommisjonen et storstilt prosjekt for elektronisk identifikasjon av dyr (IDEA), og Kommisjonens sluttrapport ble framlagt 30. april 2002. Prosjektet viste at det er mulig å forbedre identifikasjonssystemene for sauer og geiter betydelig ved å bruke elektroniske identifikatorer til disse dyrene, forutsatt at visse vilkår vedrørende oppfølgingstiltakene er oppfylt.
- 8) Teknologien for elektronisk identifikasjon av sauer og geiter er utviklet i en slik grad at den kan anvendes. Inntil det er utarbeidet gjennomføringstiltak som er nødvendige for å innføre systemet med elektronisk identifikasjon på fellesskapsplan på en hensiktsmessig måte, bør et effektivt identifikasjons- og registreringsystem som gjør det mulig å ta hensyn til den framtidige utviklingen på området for gjennomføring av elektronisk identifikasjon på fellesskapsplan, åpne for å identifisere de enkelte dyr og driftsenheten der hvert dyr er født.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 5 av 9.1.2004, s. 8, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 25/2005 av 11. mars 2005 om endring av EØS-avtalens vedlegg I (Veterinære og plantesanitære forhold), se EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende nr. 38 av 28.7.2005, s. 1.

⁽¹⁾ Uttalelse avgitt 17. november 2003 (ennå ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT C 208 av 3.9.2003, s. 32.

⁽³⁾ EFT L 224 av 18.8.1990, s. 29. Direktivet sist endret ved europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/33/EF (EFT L 315 av 19.11.2002, s. 14).

⁽⁴⁾ EFT L 268 av 24.9.1991, s. 56. Direktivet sist endret ved direktiv 96/43/EF (EFT L 16 av 22.1.1996, s. 3).

⁽⁵⁾ EFT L 355 av 5.12.1992, s. 32. Direktivet sist endret ved tiltredelsesakten av 1994.

⁽⁶⁾ EFT L 204 av 11.8.2000, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT 121 av 29.7.1964, s. 1977/64. Direktivet sist endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 1226/2002 (EFT L 179 av 9.7.2002, s. 13).

- 9) For å ta hensyn til den framtidige utviklingen innen elektronisk identifikasjon av sauer og geiter og særlig erfaringen som er gjort med gjennomføringen av dette, bør Kommisjonen framlegge for Rådet en rapport om mulig anvendelse av systemet for elektronisk identifikasjon på fellesskapsplan sammen med nødvendige forslag.
- 10) Kommisjonen bør også, særlig med tanke på saksbehandlingen i Det felles forskningscenter, utarbeide utførlige tekniske retningslinjer, definisjoner og framgangsmåter for de tekniske egenskapene til identifikatorer og lesere, prøvingsmetoder, godkjenningsskriterier og sertifiseringsordninger for godkjente prøvingslaboratorier, anskaffelse av egnede identifikatorer og lesere, anvendelse, avlesing og gjenoppretting av identifikatorer, koding av identifikatorer, felles ordliste, dataordbok og kommunikasjonsstandarder.
- 11) I medlemsstatene med relativt litensau- eller geitebestand er det muligens ikke berettiget å innføre et system for elektronisk identifikasjon. Disse medlemsstatene bør derfor få mulighet til å gjøre systemet valgfritt. Det bør også fastsettes en hurtig framgangsmåte for å tilpasse terskelverdiene for bestandens størrelse som avgjør om elektronisk identifikasjon kan være valgfritt.
- 12) For å gjøre det mulig å spore forflytning av sauer og geiter, bør dyrene identifiseres på riktig måte, og alle forflytninger bør kunne spores.
- 13) Dyreholdere må holde opplysningene om dyrene på sine driftsenheter å jour. Minstekravene til opplysninger bør fastsettes på fellesskapsplan.
- 14) Hver medlemsstat bør opprette et sentralt register som omfatter en ajourført liste over alle dyreholdere som er omfattet av denne forordning, og som utøver sin virksomhet på denne medlemsstatens territorium, samt omfatter minsteopplysningene fastsatt på fellesskapsplan.
- 15) For å gjøre det mulig å spore dyr raskt og nøyaktig, bør hver enkelt medlemsstat opprette en elektronisk database der alle driftsenheter på medlemsstatens territorium og forflytninger av dyrene registreres.
- 16) Type identifikasjonsmerke bør fastsettes på fellesskapsplan.
- 17) Personer som handler med dyr, bør føre register over sine transaksjoner, og vedkommende myndighet bør på anmodning få tilgang til disse registrene.
- 18) For å sikre riktig anvendelse av denne forordning, er det nødvendig å sørge for rask og effektiv utveksling av opplysninger om identifikasjonsmerker og dokumenter om dette mellom medlemsstatene. Det er fastsatt fellesskapsbestemmelser om dette ved rådsforordning (EØF) nr. 515/97 av 13. mars 1997 om gjensidig bistand mellom medlemsstatenes forvaltningsmyndigheter og om samarbeid mellom dem og Kommisjonen for å sikre riktig anvendelse av toll- og landbruksbestemmelsene⁽¹⁾, og ved rådsdirektiv 89/608/EØF av 21. november 1989 om gjensidig bistand mellom medlemsstatenes forvaltningsmyndigheter og om samarbeid mellom dem og Kommisjonen for å sikre riktig anvendelse av veterinær- og avlsbestemmelsene⁽²⁾.
- 19) For å sikre at ordningene fastsatt i denne forordning er pålitelige, er det nødvendig at medlemsstatene gjennomfører egnede og effektive kontrolltiltak, med forbehold for rådsforordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 av 18. desember 1995 om beskyttelse av Det europeiske fellesskaps økonomiske interesser⁽³⁾.
- 20) For å ta hensyn til det systemet som opprettes ved denne forordning, i forbindelse med tildelingen av visse former for støtte i henhold til rådsforordning (EF) nr. 1782/2003 av 29. september 2003 om fastsettelse av felles regler for direkte støtteordninger i henhold til den felles landbrukspolitik og om fastsettelse av visse støtteordninger for gårdbrukere⁽⁴⁾, bør nevnte forordning endres.
- 21) De tiltak som er nødvendige for gjennomføringen av denne forordning, bør vedtas i samsvar med rådsbeslutning 1999/468/EF av 28. juni 1999 om fastsettelse av nærmere regler for utøvelsen av den gjennomføringsmyndighet som er tillagt Kommisjonen⁽⁵⁾ —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

1. Hver enkelt medlemsstat skal opprette et system for identifikasjon og registrering av sauer og geiter i samsvar med bestemmelsene i denne forordning.

⁽¹⁾ EFT L 82 av 22.3.1997, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 351 av 2.12.1989, s. 34.

⁽³⁾ EFT L 312 av 23.12.1995, s. 23.

⁽⁴⁾ EUT L 270 av 21.10.2003, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 184 av 17.7.1999, s. 23.

2. Denne forordning får anvendelse uten å berøre fellesskapsregler som kan bli fastsatt med sikte på å utrydde eller bekjempe sykdommer, og uten å berøre direktiv 91/496/EØF og forordning (EF) nr. 1782/2003.

Artikkel 2

I denne forordning menes med:

- a) «dyr»: ethvert dyr av artene sau eller geit,
- b) «driftsenhet»: enhver virksomhet eller bygning, eller ved utegangeroppdrett, ethvert sted der det holdes, oppdrettes eller håndteres dyr på permanent eller midlertidig grunnlag, unntatt veterinærpraksiser eller dyreklinikker,
- c) «dyreholder»: enhver fysisk eller juridisk person som har ansvar for dyr, også midlertidig, unntatt veterinærpraksiser eller dyreklinikker,
- d) «vedkommende myndighet»: den eller de sentrale myndighetene i en medlemsstat som har ansvaret for eller er pålagt å foreta veterinærkontroll og gjennomføre denne forordning, eller når det gjelder kontroll av tilskudd, den myndigheten som har ansvaret for å gjennomføre forordning (EF) nr. 1782/2003,
- e) «handel innenfor Fellesskapet»: handel som definert i artikkel 2 nr. 6 i direktiv 91/68/EØF⁽¹⁾.

Artikkel 3

1. Systemet for identifikasjon og registrering av dyr skal omfatte følgende elementer:

- a) identifikasjonsmerker for hvert dyr,
- b) ajourførte registre på hver enkelt driftsenhet,
- c) transportdokumenter,
- d) et sentralt register eller en elektronisk database.

2. Kommisjonen og vedkommende myndighet i den berørte medlemsstaten skal ha tilgang til alle opplysninger som er omfattet av denne forordning. Medlemsstatene og Kommisjonen skal treffe de tiltakene som er nødvendige for å sikre tilgang til disse opplysningene for alle berørte parter, herunder forbrukerorganisasjoner godkjent av medlemsstaten, forutsatt at den nasjonale lovgivning om datasikring og fortrolig behandling av opplysninger overholdes.

Artikkel 4

1. Alle dyr på en driftsenhet som er født etter 9. juli 2005, skal identifiseres i samsvar med nr. 2 innen en frist som regnes fra dyrets fødsel og fastsettes av medlemsstaten, og i alle tilfeller før dyret flyttes fra driftsenheten der det ble født. Denne fristen skal ikke være lenger enn seks måneder.

⁽¹⁾ EFT L 46 av 19.2.1991, s. 19.

Som et unntak kan medlemsstatene forlenge fristen, men den kan ikke være lenger enn ni måneder for dyr som holdes i ekstensivt oppdrett eller utegangeroppdrett. De berørte medlemsstatene skal underrette Kommisjonen om det unntaket som er gitt. Om nødvendig kan det vedtas gjennomføringsregler etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 13 nr. 2.

2. a) Dyr skal identifiseres ved hjelp av et første identifikasjonsmerke som oppfyller kravene i del A nr. 1-3 i vedlegget, og
b) ved hjelp av et annet identifikasjonsmerke som er godkjent av vedkommende myndighet, og som er i samsvar med de tekniske egenskapene oppført i del A nr. 4 i vedlegget.
c) Fram til datoen nevnt i artikkel 9 nr. 3, kan imidlertid det andre identifikasjonsmerket erstattes av systemet beskrevet i del A nr. 5 i vedlegget, unntatt for dyr som er gjenstand for handel innenfor Fellesskapet.
d) Medlemsstatene som innfører systemet nevnt i bokstav c), skal søke Kommisjonen om godkjenning av systemet etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 13 nr. 2. Med henblikk på dette skal Kommisjonen undersøke dokumentasjonen som medlemsstatene har fremlagt, og foreta de undersøkelsene som er nødvendige for å vurdere systemet. Når disse undersøkelsene er fullført, skal Kommisjonen innen 90 dager etter at søknaden om godkjenning er mottatt, framlegge for Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen en rapport samt et utkast til hensiktsmessige tiltak.

3. For dyr som skal slaktes før de er tolv måneder gamle, og som verken er beregnet på handel innenfor Fellesskapet eller på eksport til tredjestater, kan imidlertid identifikasjonsmetoden som er beskrevet i del A nr. 7 i vedlegget, tillates av vedkommende myndighet som et alternativ til identifikasjonsmerkene nevnt i nr. 2.

4. Dyr som er importert fra en tredjestat, og som etter 9. juli 2005 har gjennomgått kontrollene fastsatt ved direktiv 91/496/EØF og blir værende på Fellesskapets territorium, skal innen en frist som skal fastsettes av medlemsstaten, men senest 14 dager etter de nevnte kontrollene, og i alle tilfeller før de flyttes fra driftsenheten, identifiseres i samsvar med nr. 2 på den mottakerenheten der oppdrett finner sted.

Den opprinnelige identifikasjonen som tredjestaten har foretatt, skal registreres i driftsenhetsregisteret fastsatt i artikkel 5, sammen med identifikasjonskoden som mottakermedlemsstaten har tildelt dyret.

Det er imidlertid ikke nødvendig med identifikasjon som fastsatt i nr. 1, av et dyr som er beregnet på slakting, dersom dyret transporteres direkte fra grensekontrollstasjonen til et slakteri i den medlemsstaten der kontrollene nevnt i første ledd, foretas og dyret slaktes senest fem virkedager etter disse kontrollene.

5. Dyr med opprinnelse i en annen medlemsstat, skal beholde sin opprinnelige identifikasjon.

6. Identifikasjonsmerker må ikke fjernes eller skiftes uten tillatelse fra vedkommende myndighet. Dersom et identifikasjonsmerke er blitt uleselig eller har gått tapt, skal det i samsvar med denne artikkel snarest mulig påsettes et nytt som har samme kode. I tillegg til koden og atskilt fra den kan dette erstatningsmerket angi et versjonsnummer.

Vedkommende myndighet kan imidlertid under sin kontroll tillate at erstatningsmerket får en annen kode, forutsatt at dette ikke svekker muligheten til sporing, særlig av dyr som er identifisert i samsvar med nr. 3.

7. Identifikasjonsmerket skal tildeles driftsenheten og fordeles og festes på dyrene på en måte som fastsettes av vedkommende myndighet.

8. Medlemsstatene skal underrette hverandre og Kommisjonen om modellen for identifikasjonsmerket og identifikasjonsmetoden som brukes på sitt territorium.

9. Framtildatoen nevnt i artikkel 9 nr. 3, skal de medlemsstatene som har innført elektronisk identifikasjon på frivillig basis i samsvar med bestemmelsene i del A nr. 4 og 6 i vedlegget, sikre at det individuelle elektroniske identifikasjonsnummeret og egenskapene ved identifikasjonsmerket som brukes, nevnes i det relevante sertifikatet i henhold til direktiv 91/68/EØF som følger dyr som er gjenstand for handel innenfor Fellesskapet.

Artikkel 5

1. Alle dyreholdere, unntatt transportører, skal ha et ajourført register som inneholder minst opplysningene oppført i del B i vedlegget.

2. Medlemsstatene kan kreve at dyreholdere fører flere opplysninger i registeret nevnt i nr. 1, enn de opplysningene som er oppført i del B i vedlegget.

3. Registeret skal ha et format som er godkjent av vedkommende myndighet, det skal føres for hånd eller elektronisk, og det skal til enhver tid på anmodning være tilgjengelig på driftsenheten for vedkommende myndighet i en minsteperode som skal fastsettes av vedkommende myndighet, men som skal være på minst tre år.

4. Som unntak fra nr. 1 skal registrering av de opplysningene som kreves i del B i vedlegget, være valgfritt i de medlemsstatene der en sentral elektronisk database som allerede inneholder disse opplysningene, er i drift.

5. Alle dyreholdere skal på anmodning gi vedkommende myndighet alle opplysninger om opprinnelse, identifikasjon og eventuelt bestemmelsessted for dyr som de har eid, holdt, transportert, brakt i omsetning eller slaktet i løpet av de siste tre årene.

6. Medlemsstatene skal underrette hverandre og Kommisjonen om modellen for driftsenhetsregisteret som brukes på sitt territorium, og eventuelt om unntak fra bestemmelsene i nr. 1.

Artikkel 6

1. Fra 9. juli 2005 skal et dyr som flyttes mellom to ulike driftsenheter innenfor en medlemsstats territorium, følges av et transportdokument basert på en modell som er utarbeidet av vedkommende myndighet og inneholder minst opplysningene oppført i del C i vedlegget, og som fylles ut av dyreholderen dersom vedkommende myndighet ikke allerede har gjort det.

2. Medlemsstatene kan oppgi flere opplysninger i transportdokumentet nevnt i nr. 1, enn de opplysningene som er oppført i del C i vedlegget, eller de kan kreve at slike opplysninger oppgis.

3. Dyreholderen på mottakerenheten skal oppbevare transportdokumentet i en minsteperode som skal fastsettes av vedkommende myndighet, men som skal være på minst tre år. På anmodning skal dyreholderen gi vedkommende myndighet en kopi av dokumentet.

4. Som unntak fra nr. 1 skal transportdokumentet være valgfritt i de medlemsstatene der en sentral elektronisk database som minst inneholder de opplysningene som kreves i del C i vedlegget, unntatt dyreholderens underskrift, er i drift.

5. Medlemsstatene skal underrette hverandre og Kommisjonen om modellen for transportdokumentet som brukes på sitt territorium, og eventuelt om unntak som nevnt i nr. 4.

Artikkel 7

1. Medlemsstatene skal sikre at vedkommende myndighet har et sentralt register over alle driftsenheter med dyreholdere som utøver sin virksomhet på medlemsstatenes territorium, unntatt transportører.

2. Registeret skal omfatte identifikasjonskoden til driftsenheten eller, dersom vedkommende myndighet tillater det, til dyreholderen, unntatt transportører, dyreholderens virksomhet, produksjonstype (kjøtt eller melk) og artene som holdes. Dersom dyreholderen holder dyr på fast basis, skal vedkommende med jevne mellomrom utarbeide en fortegnelse over dyrene i henhold til frister fastsatt av vedkommende myndighet i medlemsstaten, og i alle tilfeller minst én gang i året.

3. En driftsenhet skal stå i det sentrale registeret til det i tre år på rad ikke har vært dyr på driftsenheten. Med virkning fra 9. juli 2005 skal registeret integreres i den elektroniske databasen nevnt i artikkel 8 nr. 1.

Artikkel 8

1. Fra 9. juli 2005 skal vedkommende myndighet i hver enkelt medlemsstat opprette en elektronisk database i samsvar med del D nr. 1 i vedlegget.

2. Alle dyreholdere, unntatt transportører, skal innen en frist på 30 dager når det gjelder opplysninger om dyreholderen eller driftsenheten, og innen sju dager når det gjelder opplysninger om forflytning av dyr, gi vedkommende myndighet:

a) opplysningene som skal registreres i det sentrale registeret og resultatet av fortegnelsen nevnt i artikkel 7 nr. 2, og opplysningene som kreves for å opprette databasen nevnt i nr. 1,

b) opplysninger om forflytningen hver gang et dyr flyttes, som fastsatt i transportdokumentet nevnt i artikkel 6, for de medlemsstatene som benytter seg av unntaket nevnt i artikkel 6 nr. 4.

3. Vedkommende myndighet i hver enkelt medlemsstat kan, dersom den ønsker det, opprette en elektronisk database som inneholder minst de opplysningene som er oppført i del D nr. 2 i vedlegget.

4. Medlemsstatene kan registrere flere opplysninger enn de opplysningene som er oppført i del D nr. 1 og 2 i vedlegget, i den elektroniske databasen nevnt i nr. 1 og 3.

5. Fra 1. januar 2008 skal databasen nevnt i nr. 3, være obligatorisk.

Artikkel 9

1. Retningslinjer og framgangsmåter for gjennomføringen av systemet for elektronisk identifikasjon skal vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 13 nr. 2.

2. Vedtakene nevnt i nr. 1 skal gjøres med sikte på å forbedre gjennomføringen av systemet for generell elektronisk identifikasjon.

3. Fra 1. januar 2008 skal elektronisk identifikasjon i henhold til retningslinjene nevnt i nr. 1, og i samsvar med de relevante bestemmelsene i del A i vedlegget, være obligatorisk for alle dyr.

Medlemsstater der det samlede antall sauer og geiter er høyst 600 000, kan imidlertid gjøre denne elektroniske identifikasjonen valgfri for dyr som ikke er gjenstand for handel innenfor Fellesskapet.

Medlemsstater der det samlede antall geiter er høyst 160 000, kan også gjøre denne elektroniske identifikasjonen valgfri for geiter som ikke er gjenstand for handel innenfor Fellesskapet.

4. Kommisjonen skal innen 30. juni 2006 framlegge for Rådet en rapport om gjennomføringen av systemet for elektronisk identifikasjon ledsaget av hensiktsmessige forslag, som Rådet skal treffe beslutning om med kvalifisert flertall og bekrefte eller om nødvendig endre datoen nevnt i nr. 3, og om nødvendig ajourføre de tekniske aspektene som gjelder gjennomføringen av den elektroniske identifikasjonen.

Artikkel 10

1. Endringer av de vedleggene og tiltakene som er nødvendige for å gjennomføre denne forordning, skal vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 13 nr. 2.

Disse tiltakene skal særlig gjelde:

a) antall kontroller som minst skal foretas,

b) anvendelse av administrative sanksjoner,

c) nødvendige overgangsbestemmelser for systemets oppstartingsperiode.

2. Følgende data kan ajourføres etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 13 nr. 2:

a) fristene for å framlegge opplysningene nevnt i artikkel 8 nr. 2,

b) terskelverdiene for bestandens størrelse nevnt i artikkel 9 nr. 3 annet og tredje ledd.

Artikkel 11

1. Medlemsstatene skal underrette hverandre og Kommisjonen om hvilken vedkommende myndighet som er ansvarlig for å sikre at denne forordning overholdes.

2. Medlemsstatene skal sikre at personer som har ansvaret for å identifisere og registrere dyr, har fått instruksjon og veiledning om de relevante bestemmelsene i vedlegget, og at det blir arrangert hensiktsmessige opplæringskurs.

Artikkel 12

1. Medlemsstatene skal treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at bestemmelsene i denne forordning overholdes. De fastsatte kontrollene skal ikke berøre eventuelle kontroller som Kommisjonen kan foreta i samsvar med artikkel 9 i forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95.

2. Medlemsstatene skal fastsette en sanksjonsordning for overtredelse av denne forordning, og skal treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at slike sanksjoner anvendes. De fastsatte sanksjonene skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende.

3. Sakkyndige fra Kommisjonen skal sammen med vedkommende myndigheter:

- a) kontrollere at medlemsstatene oppfyller kravene i denne forordning,
- b) om nødvendig foreta kontroll på stedet for å sikre at kontrollene nevnt i nr. 1, blir foretatt i samsvar med denne forordning.

4. En medlemsstat på hvis territorium det foretas kontroll på stedet, skal gi de sakkyndige fra Kommisjonen all den bistand de trenger for å utføre sine oppgaver.

Resultatet av kontrollene skal drøftes med vedkommende myndighet i den berørte medlemsstaten før en endelig rapport blir utarbeidet og utsendt.

5. Når Kommisjonen på grunnlag av resultatet av kontrollene finner det berettiget, skal den gjennomgå situasjonen i Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen nevnt i artikkel 13 nr. 1. Den kan gjøre nødvendige vedtak etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 13 nr. 2.

6. Kommisjonen skal overvåke utviklingen i situasjonen. I lys av utviklingen og etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 13 nr. 2, kan den endre eller oppheve vedtakene nevnt i nr. 5.

7. Nærmere regler for gjennomføringen av denne artikkel skal om nødvendig vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 13 nr. 2.

Artikkel 13

1. Kommisjonen skal bistås av Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen, nedsatt ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 178/2002⁽¹⁾.

2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5 og 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse.

Tidsrommet fastsatt i artikkel 5 nr. 6 i beslutning 1999/468/EF, skal være tre måneder.

3. Komiteen fastsetter sin forretningsorden.

Artikkel 14

I forordning (EF) nr. 1782/2003 gjøres følgende endringer:

1. Artikkel 18 nr. 2 skal lyde:

«2. Ved anvendelse av artikkel 67, 68, 69, 70 og 71 skal det integrerte systemet omfatte et system for identifikasjon og registrering av dyr opprettet i samsvar med både europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1760/2000 av

17. juli 2000 om opprettelse av et system for identifikasjon og registrering av storfe og om merking av storfekjøtt og storfekjøttprodukter(*) og rådsforordning (EF) nr. 21/2004 av 17. desember 2003 om opprettelse av et system for identifikasjon og registrering av sauer og geiter(**).

(*) EFT L 204 av 11.8.2000 s. 1.

(**) EUT L 5 av 9.1.2004, s. 8.»

2. I artikkel 25 nr. 2 skal annet ledd lyde:

«Disse systemene, særlig systemet for identifikasjon og registrering av dyr opprettet i samsvar med direktiv 92/102/EØF, forordning (EF) nr. 1760/2000 og rådsforordning (EF) nr. 21/2004, skal være forenlige, som definert i artikkel 26 i denne forordning, med det integrerte systemet.»

3. Artikkel 115 nr. 2 skal lyde:

«2. Når rådsforordning (EF) nr. 21/2004 får anvendelse, skal et dyr være identifisert og registrert i samsvar med disse reglene for å være tilskuddsberettiget.»

4. I vedlegg III del A skal nytt nr. 8a lyde:

«8a.	Rådsforordning (EF) nr. 21/2004 av 17. desember 2003 om opprettelse av et system for identifikasjon og registrering av sauer og geiter og om endring av forordning (EF) nr. 1782/2003 og direktiv 92/102/EØF og 64/432/EØF (EUT L 5 av 9.1.2004, s. 8).	Artikkel 3, 4 og 5»
------	---	---------------------

Artikkel 15

I direktiv 92/102/EØF gjøres følgende endringer:

1. Artikkel 2 bokstav a) skal lyde:

«a) dyr: ethvert dyr av artene nevnt i direktiv 64/432/EØF(*), unntatt storfe.

(*) EFT 121 av 29.7.1964, s. 1977/64.»

2. Artikkel 3 nr. 2 skal lyde:

«Medlemsstatene kan etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 18 i direktiv 90/425/EØF, gis tillatelse til å unnlate å oppføre i fortegnelsen nevnt i nr. 1 bokstav a), fysiske personer som holder bare ett svin som er beregnet på eget bruk eller konsum, eller for å ta hensyn til særlige omstendigheter, forutsatt at dyret før enhver forflytning

⁽¹⁾ EFT L 31 av 1.2.2002, s. 1.

underkastes kontroll som fastsatt i dette direktiv.»

3. I artikkel 4 gjøres følgende endringer:

- a) i nr. 1 bokstav a) gjøres følgende endringer:
- i første ledd utgår ordene «storfe eller»,
  - i annet ledd endres «over alle fødsler, dødsfall og forflytninger» til «over forflytninger»,
  - fjerde ledd oppheves,
- b) nr. 1 bokstav b) oppheves,
- c) i nr. 3 bokstav b) skal første ledd lyde:

«enhver som holder dyr som skal til eller kommer fra et marked eller en oppsamlingssentral, framlegger et dokument med nærmere opplysninger om de aktuelle dyrene til den som midlertidig holder dyrene på markedet eller i oppsamlingssentralen.»

4. I artikkel 5 gjøres følgende endringer:

- a) nr. 2 oppheves,
- b) i nr. 3 gjøres følgende endringer:
- i første ledd endres «Andre dyr enn storfe» til «Dyrene»,
  - annet ledd skal lyde:
- «Til det er truffet beslutning som fastsatt i artikkel 10 i dette direktiv, og som unntak fra artikkel 3 nr. 1 bokstav c) annet ledd i direktiv 90/425/EØF, kan medlemsstatene anvende sitt

nasjonale system for alle forflytninger av dyr som skjer på sitt territorium. Systemet skal gjøre det mulig å identifisere driftsenheten dyrene kommer fra, og å finne tilbake til driftsenheten der de er født. Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen om hvilke systemer de for dette formål vil anvende fra 1. juli 1993 for svin. En medlemsstat kan etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 18 i direktiv 90/425/EØF, bli bedt om å endre sitt system dersom det ikke oppfyller ovennevnte krav.»

— fjerde ledd oppheves,

c) nr. 4 oppheves.

5. I artikkel 11 nr. 1 oppheves første og tredje strekpunkt.

Artikkel 16

I direktiv 64/432/EØF skal artikkel 3 nr. 2 bokstav d) lyde:

«d) identifiseres i samsvar med bestemmelsene i direktiv 92/102/EØF, når det gjelder svin, og i samsvar med bestemmelsene i forordning (EF) nr. 1760/2000, når det gjelder storfe.»

Artikkel 17

Denne forordning trer i kraft den tjuende dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Artikkel 14, 15 og 16 får anvendelse fra 9. juli 2005.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 17. desember 2003.

For Rådet

G. ALEMANNI

Formann

VEDLEGG

A. Identifikasjonsmerker

1. Øremerkene skal festes slik at de er synlige på avstand.
2. Øremerkene og andre identifikasjonsmerker skal inneholde følgende tegn:
  - de første tegnene viser i hvilken medlemsstat den driftsenheten der dyret første gang ble identifisert, ligger. For dette formål brukes landkoder på to bokstaver eller tre sifre⁽¹⁾ i samsvar med ISO 3166,
  - landkoden etterfølges av en individuell tallkode på høyst 13 sifre.

I tillegg til opplysningene fastsatt i dette nummer, kan vedkommende myndigheter i medlemsstatene tillate at det brukes en strekkode, og at dyreholderen oppgir flere opplysninger, forutsatt at identifikasjonsnummeret ikke blir vanskeligere å lese.
3. Det første identifikasjonsmerket som er nevnt i artikkel 4 nr. 2 bokstav a), skal bestå av et øremerke som er godkjent av vedkommende myndighet, og som festes på det ene øret, er framstilt av ikke-nedbrytbart materiale, ikke kan forfalskes, er lett å lese i hele dyrets levetid og er utformet slik at det blir sittende uten å påføre dyret lidelser. Øremerket skal ikke kunne brukes på nytt, og påskriftene fastsatt i nr. 2, skal ikke kunne fjernes.
4. Det andre identifikasjonsmerket som er nevnt i artikkel 4 nr. 2 bokstav b), kan bestå av:
  - et øremerke med de samme egenskapene som beskrevet i nr. 3,
  - eller
  - en tatovering, unntatt for dyr som er gjenstand for handel innenfor Fellesskapet,
  - eller
  - bare når det gjelder geiter, et merke på kodebeinet,
  - eller
  - en elektronisk transponder i samsvar med egenskapene oppført i nr. 6.
5. Systemet nevnt i artikkel 4 nr. 2 bokstav c), krever at dyrene identifiseres både på hver enkelt driftsenhet og enkeltvis og omfatter en framgangsmåte for å erstatte identifikasjonsmerket når det er blitt uleselig eller har gått tapt, under vedkommende myndighets kontroll og uten at sporbarheten mellom driftsenhetene blir svekket, med det formål å bekjempe epizootier, og gjør det mulig å spore dyrenes forflytninger på nasjonalt territorium med samme formål.
6. Den elektroniske identifikatoren skal ha følgende tekniske egenskaper:
  - skrivebeskyttede passive transpondere med HDX- eller FDX-B-teknologi som er i samsvar med ISO-standard 11784 og 11785,
  - elektroniske identifikatorer skal kunne avleses med avlesningsutstyr som er i samsvar med ISO standard 11785 og i stand til å avlese HDX- og FDX-B-transpondere,
  - bærbare lesere skal kunne brukes på minst 12 centimeters avstand når det gjelder øremerker, og minst 20 centimeters avstand når det gjelder bolustypen, og stasjonære lesere skal kunne brukes på minst 50 centimeters avstand når det gjelder både øremerker og bolustypen.

⁽¹⁾ Østerrike	AT	040
Belgia	BE	056
Danmark	DK	208
Finland	FI	246
Frankrike	FR	250
Tyskland	DE	276
Hellas	EL	300
Irland	IE	372
Italia	IT	380
Luxembourg	LU	442
Nederland	NL	528
Portugal	PT	620
Spania	ES	724
Sverige	SE	752
Det forente kongerike	UK	826.

7. Identifikasjonsmetoden nevnt i artikkel 4 nr. 3, er som følger:

- dyrene identifiseres ved hjelp av et øremerke som er godkjent av vedkommende myndighet, og som festes i det ene øret,
- øremerket skal være framstilt av ikke-nedbrytbart materiale, skal ikke kunne forfalskes, skal være lett å lese og skal være utformet slik at det blir sittende uten å påføre dyret lidelser. Øremerket skal ikke kunne brukes på nytt, og påskriftene skal ikke kunne fjernes,
- øremerket skal minst inneholde landkoden på to bokstaver og identifikasjonskoden til driftsenheten der dyret er født.

Medlemsstater som bruker denne metoden, skal underrette Kommisjonen og medlemsstatene innenfor rammen av komiteen nevnt i artikkel 13 nr. 1. Dersom dyr som er identifisert i samsvar med dette nummer, blir holdt til de er over tolv måneder gamle, eller er beregnet på handel innenfor Fellesskapet eller eksport til tredjestater, skal de identifiseres i samsvar med nr. 1-4.

B. Driftsenhetsregister

Driftsenhetsregisteret skal inneholde minst følgende opplysninger:

1. Fra 9. juli 2005:

- driftsenhetens identifikasjonskode,
- driftsenhetens adresse og de geografiske koordinatene eller tilsvarende angivelse av driftsenhetens geografiske beliggenhet,
- produksjonstype,
- resultatet av den siste fortegnelsen nevnt i artikkel 7, og datoen da den ble foretatt,
- dyreholderens navn og adresse,
- når det gjelder dyr som flyttes fra driftsenheten, transportørens navn, registreringsnummeret på den delen av transportmiddelet som dyrene transporteres i, mottakerenhetens identifikasjonskode eller navn og adresse, eller når det gjelder dyr som sendes til et slakteri, slakteriets identifikasjonskode eller navn og avreisedato, eller et duplikat eller en bekreftet kopi av transportdokumentet nevnt i artikkel 6,
- når det gjelder dyr som ankommer driftsenheten, identifikasjonskoden til driftsenheten som dyret kommer fra, og ankomstdatoen,
- opplysninger om eventuell erstatning av øremerker eller elektroniske innretninger.

2. Fra datoen fastsatt i henhold til artikkel 9 nr. 3, følgende ajourførte opplysninger for hvert enkelt dyr som er født etter denne datoen:

- dyrets identifikasjonskode,
- fødselsår og identifikasjonsdato,
- måneden og året da dyret døde på driftsenheten,
- rasen og om mulig genotypen.

Når det gjelder dyr som er identifisert i samsvar med nr. 7 i del A, skal imidlertid opplysningene nevnt i nr. 2 i nevnte del, oppføres for hvert dyreparti som har samme identifikasjon, og antall dyr skal oppgis.

3. Navnet på og underskriften til representanten for vedkommende myndighet som har kontrollert registeret, og datoen da kontrollen ble foretatt.

C. Transportdokument

1. Transportdokumentet skal fylles ut av dyreholderen på grunnlag av en modell som vedkommende myndighet har utarbeidet, og det skal inneholde minst følgende opplysninger:

- driftsenhetens identifikasjonskode,
- dyreholderens navn og adresse,
- det samlede antall dyr som flyttes,
- mottakerenhetens identifikasjonskode eller identifikasjonskoden til den kommende dyreholderen, eller når dyrene sendes til et slakteri, slakteriets identifikasjonskode eller navn og beliggenhet, eller ved beiteskifte, bestemmelsesstedet,
- opplysninger om transportmiddelet og transportøren, herunder transportørens godkjeningsnummer,
- avreisedato,
- dyreholderens underskrift.

2. Med virkning fra datoen fastsatt i henhold til artikkel 9 nr. 3, skal transportdokumentet for dyr som er identifisert i samsvar med nr. 1-6 i del A, inneholde dyrets individuelle identifikasjonskode i tillegg til opplysningene nevnt i nr. 1 ovenfor.

D. Elektronisk database

1. Den elektroniske databasen skal inneholde minst følgende opplysninger om hver enkelt driftsenhet:
    - driftsenhetens identifikasjonskode,
    - driftsenhetens adresse og de geografiske koordinatene eller tilsvarende angivelse av driftsenhetens geografiske beliggenhet,
    - dyreholderens navn og adresse og virksomhet,
    - dyrearter,
    - produksjonstype,
    - resultatet av fortegnelsen over dyrene nevnt i artikkel 7 nr. 2, og datoen da fortegnelsen ble foretatt,
    - et datafelt forbeholdt vedkommende myndighet der den kan registrere opplysninger om dyrehelse, for eksempel restriksjoner på forflytning, status eller andre relevante opplysninger i forbindelse med fellesskapsprogrammer eller nasjonale programmer.
  2. I samsvar med bestemmelsene i artikkel 8 skal databasen registrere hver enkelt forflytning av dyr. Registreringen skal omfatte minst følgende opplysninger:
    - antall dyr som flyttes,
    - avsenderenhetens identifikasjonskode,
    - avreisedato,
    - mottakerenhetens identifikasjonskode,
    - ankomstdato.
-